

מ"ת 61787/07/22 - מדינת ישראל נגד ליאור חכם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 61787-07-22 מדינת ישראל נ' חכם

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ליאור חכם

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

כתב האישום

2. כתב האישום מייחס למשיב שלושה אישומים שעניינם עבירות נשק ועבירות סמים.

3. במסגרת האישום הראשון מיוחסות למשיב עבירות של **נשיאה והובלה של נשק ללא רשות על פי דין** לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **החזקת נשק ללא רשות על פי דין** לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין ו**החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

על פי עובדות האישום הראשון, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שכר המשיב את מחסן מספר 1, שנמצא בקומת החניון בבניין ברחוב יונה הנביא 14 בתל אביב (להלן: "המחסן" ו- "החניון", בהתאמה). ביום 3.7.2 בשעה 17:18 או בסמוך לכך, הגיע המשיב לחניון באמצעות מונית. המשיב הוציא מהמונית תיק שחור בו נשא חפץ דמוי תת מקלע מאולתר יורה אשר בכוחו להמית אדם, פצצת מרגמה 60 מ"מ שבכוחה להמית אדם בעת התפוצצותה, ארבעה רימוני יד מספר 26 ורימון הלם 7290 שבכוחם להזיק לאדם בעת התפוצצותם (להלן: "תיק הנשק"). המשיב איחסן את תיק הנשק במחסן. עובר ליום 4.7.22 בשעה 11:00 או בסמוך לכך, החזיק המשיב במחסן את תיק הנשק, ללא רשות על פי דין להחזקתו וכן שני תיקים ובהם סמים מסוכנים: קנבוס במשקל כולל של 6,287.8 גרם נטו וחשיש במשקל כולל של 151.56 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית.

4. במסגרת האישום השני מיוחסת למשיב עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי עובדות האישום השני, ביום 12.7.22 בשעה 18:10 או בסמוך לכך החזיק המשיב ברכב יונדאי איוניק מ.ר. 6192755, תשע מעטפות המכילות סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של 415.74.09 גרם נטו, שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית.

5. במסגרת האישום השלישי מיוחסת למשיב עבירה של סחר בסמים מסוכנים (ריבוי מקרים) לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי עובדות האישום השלישי, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום עסק המשיב בהפצת סם מסוכן מסוג קנבוס באמצעות אפליקציית טלגרם. לצורך הפצת הסם המסוכן וביצוע עסקאות הסחר בסם המסוכן, החזיק המשיב במכשיר טלפון באמצעותו בוצעה התקשורת עם הלקוחות. המנוי בשימושו של המשיב שימש לביצוע הזמנות של הסם המסוכן ולאחר מכן פעל המשיב או מי מטעמו להעברת הסם המסוכן ללקוחות בעבור תמורה כספית, כדלקמן:

תאריך עסקה	שם לקוח וכתובת עסקה	משקל וסוג סם	מחיר
10.02.22	אנטון לברוב, רבנו חננאל 12, תל אביב-יפו.	11 גרם קנבוס	800 ₪
15.02.22	נדב מלמד, עמק איילום 4, מודיעין.	10 גרם קנבוס	330 ₪
25.01.22	אייל בן ארי, יתחק אבינרי 4, תל אביב-יפו.	21 גרם קנבוס	1,000 ₪
29.04.22	סת תומאס ניקולאס, שמעון הצדיק 17, תל אביב-יפו.	11 גרם קנבוס	600 ₪
29.04.22	נדב ציוני, נצח ישראל 5, תל אביב-יפו.	5 גרם קנבוס	300 ₪
29.04.22	טל שוטנפלס, יוחנן הסנדלר 4, תל אביב-יפו.	10 גרם קנבוס	500 ₪
03.05.22	אליהו זבולון, קפלן 12, תל אביב-יפו.	20 גרם קנבוס	650 ₪
18.07.22	אליהו זבולון, קפלן 12, תל אביב-יפו.	21 גרם קנבוס	1,000 ₪

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה נטען כי בידי המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות הנשק והסמים המיוחסת לו בכתב האישום ולהוכחת קיומן של עילות מעצר לפי סעיף 21(א)(1) וסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים.

7. בטיעוניו בכתב ובעל פה הודיע הסניגור כי המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעבירות הסמים המיוחסות לו בכל אחד משלושת האישומים. המחלוקת נסובה אפוא על שאלת קיומן של ראיות לכאורה לעבירות הנשק המיוחסות למשיב באישום הראשון.

טיעוני המבקשת

8. באת כוח המבקשת טענה כי החיפוש במחסן בוצע לאחר שבחיפוש במחסן הסמוך הצביע כלב משטרתית על חשד לקיומם של סמים במחסן. לאחר פריצה למחסן התגלו שני תיקים שהכילו סמים ותיק נוסף שהכיל נשק ולא נמצאו פריטים נוספים כגון פריטי לבוש. לטענתה, קיימות בידה ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות הנשק המיוחסות לו. הראיות מתבססות, לשיטתה, על תפיסת מפתח למחסן 1 ברשות המשיב בעת מעצרו, גרסתו המופרכת והבלתי הגיונית וסרטוני מצלמות אבטחה המתעדים את המשיב מכניס למחסן תיק בעל מאפיינים זהים לתיק הנשק פחות מ- 24 שעות לפני החיפוש. ואלה הראיות עליהן נסמכת באת כוח המבקשת:

8.1 דו"ח צפייה בסרטוני מצלמות אבטחה המוצבות בחניון שנערך ביום 8.7.22 לפיו ביום 3.7.22 בשעה 22:56 נראה המשיב נכנס לחניון ופותח בעזרת מפתח שברשותו את דלת המסדרון בו נמצא המחסן. לאחר מכן נכנסה למקום מונית. המשיב ניגש למונית, נוטל מתא המטען תיק שחור עם פס ירוק הדומה לתיק בו נתפס הנשק ונכנס לתוך המסדרון. אדם נוסף נצפה בחניון כשהוא ניגש לשער הגלילה המתחיל להיסגר ומונע זאת. לאחר כדקה נראה המשיב יוצא מהמסדרון ללא התיק ולאחר מכן יוצא מהחניון.

8.2 דו"ח צפייה בסרטוני מצלמות אבטחה המוצבות בחניון שנערך ביום 11.7.22 לפיו ביום 23.5.22 בשעה 23:55 תועד המשיב נכנס לחניון רכוב על גבי קטנוע, נוטל מהקטנוע דבר מה הנחזה לשקית בצבע ירוק ונכנס אל תוך המסדרון. לאחר כשלוש דקות תועד המשיב יוצא דרך דלת המסדרון כשהדבר שהחזיק בידיו אינו עוד ברשותו.

8.3 דו"ח צפייה בסרטוני מצלמות אבטחה המוצבות בחניון שנערך ביום 8.7.22 לפיו ביום 30.5.22 בשעה 00:42 תועד המשיב מגיע לחניון ברכב יונדאי איניק, מוציא תיק שחור מתא המטען והולך אל המסדרון בו נמצא המחסן. כעבור מספר שניות תועד המשיב יוצא מהמסדרון, נכנס לרכב היונדאי ונוסע לאחור אל מחוץ לחניון.

8.4 דו"ח צפייה במצלמות אבטחה המוצבות בכניסה לבניין ובחניון שנערך ביום 25.7.22 לפיו מהמועד בו נצפה המשיב נכנס למסדרון כשהוא נושא תיק שחור עם פס ירוק ועד שצוות בילוש הגיע למקום, לא תועד אדם אחר הנושא תיק התואם את התיק בו נתפס הנשק.

8.5 גרסת המשיב:

בחקירתו ביום 12.7.22 מסר המשיב כי שכר את המחסן מספר פעמים במשך שנה וחצי לתקופות קצרות, לדבריו: "תלוי בריבים עם אשתי" וכי לאחרונה שכר את המחסן למשך חודשיים. המשיב טען כי נהג לאחסן במחסן את בגדיו. המשיב מסר כי אינו יודע את שמו של בעל המחסן, כי לא נפגש עם אף אדם במחסן ואינו יודע היכן המפתח של המחסן. בהמשך כשנשאל על כך בחר לשמור על זכות השתיקה. המשיב מסר כי ביקר במחסן בפעם האחרונה לפני שבועיים לערך. לדבריו אין לו קשר לכלי נשק ולסמים שנמצאו במחסן והוא אינו יודע האם בידי אחר מפתח למחסן. בהמשך טען כי חלק מהסמים שנתפסו הם לשימושו האישי וחלק נמסרים על ידו לחברי קבוצת רכישה. המשיב הכחיש כי הוא סוחר בסמים.

בחקירתו ביום 14.7.22 מסר המשיב כי החזיק במחסן בגדים ובושם בלבד והשתמש בו כדי להחליף בגדים, בתמורה לסך של 1,500 ₪ במזומן ששילם לאדם שהציע את המחסן לשכירות או לאחרים מטעמו. כמו כן מסר כי אינו זוכר שהשכירות עוגנה בהסכם בכתב. לדבריו, המחסן הוא "ארון הבגדים הקטן של ליאור" ששימש אותו להחלפת בגדים בזמן שרבו עם אשתו ונפגש עם בחורות בתל אביב. המשיב טען כי שני המפתחות עליהם הצביע כשהגיע למקום עם שוטרים מיועדים לפתיחת החניון והמתחם בו מצויים המחסנים. המשיב מסר כי כשהגיע למחסן היו בו פריטים רבים ותיקים שאינם שייכים לו, ובאחת הפעמים הבחין כי התיקים הוצאו מהמחסן. לדבריו, החזיק במפתח של המחסן במשך כשנה וחצי ואחסן בו את בגדיו בשקיות ואקום על הרצפה. המשיב מסר כי הגיע למחסן ברגל או ברכב בו הוסע על ידי חברים, מאחר שרישיונו נפסל. בהמשך כשהוצג לו סרטון בו הוא תועד מגיע למחסן ביום 30.5.22, ברכב, טען כי תקופת הפסילה נסתיימה, כי ברכב נהג אדם שאת זהותו סירב למסור וכי הוא נהג ברכב רק בירידה לחניון. המשיב טען כי הכניס למחסן תיק עם בגדים והכחיש קשר לסמים ולאמל"ח שנמצאו בו.

בחקירתו ביום 17.7.22 כשהוצג לו סרטון מיום 3.7.22 בו הוא תועד בחניון מוציא ממונית תיק שחור עם פס ירוק ונושא אותו אל המחסן, השיב "כנראה תיק בגדים". לדבריו, מדובר בתיק בגדים נוסף שאחסן במחסן. בהמשך מסר כי מדובר בתיק עם בגדים שנהג המונית, אותו מצא באינטרנט, הוביל לבקשתו ממכבסה, אל החניון. המשיב טען שהסמים שנמצאו בתוך התיק האחר שנמצא במחסן אינם קשורים אליו וכי אין לו שליטה על שכפול מפתחות שנעשה על ידי אחרים. המשיב טען כי אם המשטרה הייתה ממתינה, היה נמצא האדם שביא לקחת את התיק. כשנאמר למשיב כי בתיק השחור עם הפס הירוק נמצא נשק מסוג קרלו, מרגמה ורימונים השיב "אני בשוק" וטען כי התיק הכיל בגדים בלבד וכי ייתכן ונרקומן נכנס למחסן כדי לגנוב בגדים והניח בתיק את הנשק. כשהוצגה לו תכתובת עם נהג המונית נאור בן שושן ביום 3.7.22 והוטח בו שלא מדובר במונית שהזמין דרך האינטרנט, טען כי יש להפנות את השאלות אל נהג המונית וכי הוא קיבל תיק עם בגדים. המשיב שב וטען כי המעטפות עם הסמים מיועדות לחבריו וכי ביום מעצרו התכוון לפגוש אותם ולחלק את המעטפות. כשהוצג לו סרטון בו הוא מתועד ביום 23.5.22 מגיע לחניון על גבי קטנוע בו נהג, נוטל שקית נייר ירוקה ונושא אותה אל תוך המחסן, השיב שאינו יודע על מה מדובר ואינו רוצה לצפות בסרטונים.

בחקירתו ביום 20.7.22 שב המשיב וטען כי התיק השחור שנשא ביום 3.7.22 הכיל בגדים שהביא ממכבסה. המשיב טען כי השקית הירוקה שתועדה בידי ביום 23.5.22 הייתה ריקה וכי הכניס אותה למחסן כדי ליטול בגדים. כשנאמר לו שעל פי התיעוד יצא מהמחסן ללא השקית, השיב שהותיר אותה במחסן.

בחקירתו ביום 22.7.22 טען המשיב כי בכל הפעמים בהם תועד נושא תיקים ושקיות אל המחסן מדובר בבגדים. בהמשך חקירתו, כשנאמר לו שלקוחותיו אישרו שמכר להם סמים, שתק.

בחקירתו ביום 25.7.22 טען המשיב כי אין לו קשר לסמים ולאמל"ח שנמצאו במחסן וכי לאנשים רבים הייתה גישה למחסן.

8.6 בטיעוניה בכתב טענה באת כוח המבקשת כי בניגוד לטענת הסניגור כי קיימים ממצאים הקושרים בין אחרים לבין תיק הנשק, לא אותרו ממצאים פורנזיים הקושרים בין המשיב או אחרים לבין תיק הנשק וכלי הנשק שנתפסו בחיפוש. בטיעוניה בעל פה, בתשובה לטיעונים שהעלה הסניגור, טענה באת כוח המבקשת כי טביעת אצבע השייכת לגיא פילוסוף נמצאה רק על גבי שקית ואקום שהכילה שרידי סם ונתפסה בתוך המחסן, ולא בתוך התיקים שנתפסו כשהם מכילים סמים ובתוך תיק הנשק.

טיעוני בא כוח המשיב

9. בא כוח המשיב טען כי התשתית הראייתית הנסיבתית שבידי המבקשת אינה מבססת ראיות לכאורה לעבירות הנשק המיוחסות למשיב ולכל הפחות יש בה כרסום משמעותי. בתוך כך טען כי קיימות ראיות לכך שהתיזה המפלילה שמציגה המבקשת אינה המסקנה ההגיונית היחידה העולה מהתמונה הראייתית, היות ולא ניתן לשלול הסבר חלופי לפיו הגישה למחסן הייתה נתונה בידי גורמים רבים אשר למי מהם קשר לנשק שנתפס במחסן.

נטען כי האמל"ח נתפס במחסן המצוי בקומה מינוס אחת של בניין הכולל דירות המושכרות לתקופות קצרות, כאשר הגישה למתחם המחסנים קיימת הן דרך קומת הכניסה והן דרך החניון.

נטען כי מחסן 2 משמש מעבדה לכריית מטבעות דיגיטליים ובינו לבין מחסן 1 קיים קשר נוכח מערכות מיזוג וכבלים משותפות, כך שניתן להניח בסבירות גבוהה שלבעלי הגישה למחסן 2 קיימת גישה גם למחסן 1.

נטען כי מחומר הראיות הפורנזי עולה שטביעות אצבע של אחרים נמצאו על גבי האמל"ח ובמוצגים נוספים במחסן: כך נטען כי טביעות אצבע השייכות לגיא פילוסוף נמצאו על שקית שעטפה את האמל"ח ועל קופסה שהכילה סמים, ממצאי D.N.A השייכים לניר אליהו נמצאו על גבי כפפה שהייתה במחסן וטביעות אצבע של אלדד כהן נמצאו בחלק פנימי של קופסה ועל שקית שהכילו סמים.

נטען כי מעדותו של אלאור טבקה עלה שלרלף רוקח המשכיר את הבניין בשכירות משנה ולניר אליהו הייתה גישה למחסן, כי מעדותו של רלף רוקח עלה כי מספר דיירים החזיקו במחסן וחלקם לא החזירו את המפתחות וכי מפתחות לחלק מהמחסנים ולמסדרון נמצאים דרך קבע מעל משקוף הכניסה לחניון וכי מעדותו של אלכסנדר בארר המשמש כעובד תחזוקה בבניין עלה כי כמות האנשים שעוברים בבניין גדולה.

נטען כי לא ניתן לקבוע בוודאות שהתיק השחור אותו נצפה המשיב מוציא מתא המטען של מונית ומכניס אל תוך המחסן הוא התיק בו נמצאו פרטי האמל"ח.

נטען כי לא ניתן להתעלם מהראיה על אודות טביעת אצבע השייכת לגיא פילוסוף על גבי שקית שעטפה את

האמל"ח ובהינתן העובדה כי גישה למחסן אפשרית דרך אזור שאינו מתועד במצלמות, הרי שלא ניתן לשלול שהאמל"ח הוכנס למחסן על ידי גיא פילוסוף והונח על ידו בתוך התיק.

נטען כי גרסתו של המשיב לפיה גישה פתוחה למחסן נתונה לאנשים רבים לא הופרכה וזו אף נתמכת בעדויות של אחרים.

נטען כי אין בעובדה שהמשיב החזיק במפתח למחסן ללמד כי היה בעל הגישה היחיד למחסן, שעה שחומר הראיות מצביע על לפחות שלושה אחרים שהיו בעלי גישה למחסן אף הם.

נטען כי אין כל ראיה המלמדת על תוכן התיק בזמן שנשא על ידי המשיב אל תוך המחסן ביום 3.7.22 ולא מן הנמנע כי הנשק הוכנס אל המחסן על ידי אחרים לפני המועד האמור או לאחריו. בתוך כך נטען כי ביום 1.6.22 נצפה שחר אלחייק נכנס יחד עם אישה אל המסדרון בו מצוי המחסן לאחר שהוציא ארגזים ושקית כחולה מתוך רכב. ביום 2.6.22 תועד אלדד כהן יוצא דרך דלת המדרון בחניון לאחר שנצפה בלובי הבניין מחזיק דבר מה בידו. ביום 11.6.22 תועד רמי אלחייק נכנס לחניון על גבי קטנוע ומתירו שם. שחר אלחייק תועד באותו מועד יוצא מהחניון יחד עם אישה הנושאת תיק גדול. מעדותו של אלכסנדר בארר עולה כי לא שלל אפשרות שנכנס לאזור המחסנים ביום 4.7.22 וכי ניסה להרחיק את עצמו מהמקום.

דין והכרעה

10. בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים ואלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

עניינה של החלטה זו הוא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ובבחינת קיומו של סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות הנשק המיוחסות לו באישום הראשון, על בסיס הערכת הראיות והמכלול הראייתי כולו.

11. התשתית הראייתית לעבירות הנשק המיוחסות למשיב מבוססת, אפוא, על צירוף של ראיות נסיבתיות. כידוע, ניתן להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים על סמך ראיות נסיבתיות, ובלבד שיש בהן להוביל למסקנה ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה ולא קיים הסבר חלופי הגיוני המתיישב עם חפותו של הנאשם ואשר עשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי. יפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.13):

"הלכה מושרשת היטב היא כי ניתן להרשיע אדם על בסיס ראיות נסיבתיות, ובלבד שבית המשפט בחן את מכלול הראיות הנסיבתיות (ה"פאזל" הראייתי) ואת הסבריו של הנאשם במבחני ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים, וקבע כי הן מובילות מעבר לכל ספק סביר למסקנה מרשיעה ברורה כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות

לו. במסגרת זאת מוטל על בית המשפט לבחון האם המסקנה המרשיעה הינה המסקנה ההגיונית היחידה העולה מהראיות הנסיבתיות, או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני למכלול הראיות הנסיבתיות שעשוי להתיישב עם חפותו של הנאשם, ובלבד שלא מדובר בהסבר מופרך, דמיוני או תיאורטי על פניו...

בהתאמה, נקבע בפסיקתו של בית משפט זה לא אחת כי ניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגדו הינן ראיות נסיבתיות, כל עוד הראיות הללו הינן על פניהן בעלות עוצמה, משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות פליליות שיכולה לבסס הרשעה ... עם זאת, נקבע לא אחת כי בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה, ובשים לב לכך שמדובר בשלב המעצר והראיות הנסיבתיות הללו טרם עברו ב"כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, הרי שיש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי. לעיתים עשוי בית המשפט להגיע למסקנת ביניים, לפיה קיימות אמנם מספר ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראייתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן חוסר או חולשה ראייתיים אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שמא יש להסתפק בשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר".

12. בחינת הראיות הנסיבתיות ועוצמתן המצטברת מובילה למסקנה מפלילה ברורה הקושרת את המשיב לתיק הנשק ולנשק שנמצא בתוכו ומבססת סיכוי סביר להרשעתו בעבירות הנשק.

ראיות אלה אשר עומדות יחדיו וקושרות את המשיב לכלי הנשק שנמצאו בתוך תיק שחור בעל פס בצבע ירוק במחסן הן תיעודו של המשיב ביום 3.7.22 בשעה 22:56 נכנס לחניון ופותח באמצעות מפתח שברשותו את דלת המסדרון בו נמצא המחסן. זמן קצר לאחר מכן נכנסה למקום מונית, אשר מתוכה נטל המשיב תיק שחור עם פס ירוק הדומה בסימניו החיצוניים לתיק בו נתפס הנשק ונכנס לתוך המסדרון. לאחר כדקה תועד המשיב יוצא מהמסדרון ללא התיק. המשיב טוען כי התיק הכיל בגדים מכובסים לשימושו האישי שהובאו ממכבסה וכי מדובר בתיק נוסף על תיקים המכילים בגדים ואשר כבר הועברו על ידו למחסן, אולם בחיפוש שנערך במחסן ביום 4.7.22 בשעה 11:00, כ- 12 שעות בלבד לאחר שהמשיב תועד מכניס את התיק למחסן, לא נמצאו פריטי לבוש אלא שני תיקים שהכילו סמים ותיק שהכיל כלי נשק (ראו דו"ח חיפוש שערך רס"מ א' אלבז ודו"ח פעולה שערך רס"ב ל' שטרית ביום 4.7.22). לאלה מצטרפות ראיות בדמות דו"ח צפייה שנערך ביום 25.7.22 הן במצלמות שהוצבו בלובי הכניסה לבניין והן במצלמות שהוצבו בחניון השולל כניסתו של אדם נוסף למחסן עם תיק הדומה לתיק שנשא המשיב אל תוך המחסן בשעה 22:56, מאותו מועד ועד הגעת השוטרים למקום.

13. בחקירתו אישר המשיב את זיקתו לתיק בו נתפסו כלי הנשק אך הכחיש את זיקתו לכלי הנשק וטען כי ייתכן ונרקומן נכנס למחסן, גנב את בגדיו והחביא את כלי הנשק בתיק. בא כוחו של המשיב טען כי מאחר שמחומר

הראיות עולה שלמחסן היו בעלי גישה רבים (דיירים קודמים ששכפלו את המפתח למחסן, השוכר של הבניין, איש תחזוקה, איש מחשבים ועוד) ובתוך המחסן נמצאו ממצאים פורנזיים הקושרים את גיא פילוסוף לסמים ולשקית שעטפה את כלי הנשק, הרי שבכך יש לתמוך בגרסתו של המשיב ולבסס הסבר חלופי הגיוני שיש לו סיכוי סביר להתקבל בסופו של ההליך הפלילי ולהביא לזיכוי.

אכן התשתית הראייתית מצביעה על גישה אפשרית של אחרים למחסן. במובן זה ההסבר החלופי עליו נסמך בא כוח המשיב אינו מופרך על פניו, אולם הסבר זה נעדר אחיזה ראייתית ממשית ולו בראשית ראייה ובכך עומד כהסבר תיאורטי ורחוק שאין בו לשמוט את הבסיס מתחת למסקנה המפלילה לכאורה.

14. באשר לטענת הסניגור כי קיימת ראייה פורנזית בדמות טביעת אצבע שנמצאה על גבי שקית שעטפה את האמל"ח ואשר שויכה בבדיקת המעבדה הביולוגית לגיא פילוסוף, הרי שבאת כוח המשיבה טענה כי מדובר בטביעת אצבע שנדגמה משקית שהכילה שרידי סמים ולא משקית שעטפה את האמל"ח ולא מצאתי כי יש בטיעוני הסניגור להפריך טענה זו. אפנה בהקשר זה לדו"ח תפיסת מוצגים שערך רס"מ ו' קרסיק ביום 5.7.22 לפיו מוצג שתואר "שקיות" שעטפו את האמל"ח סומנו מספר פריט 83673616 כאשר מעתק טביעת אצבע מס' 4 ששוין לגיא פילוסוף סומן בדו"ח מסכם חקירת מז"פ (מס' 183) כפריט מס' 83678348. יצוין כי אין בחומר הראיות שהוצג לי ממצאים פורנזיים על גבי או בתוך התיק שנמצא בו האמל"ח. כלומר טענת הסניגור כי קיימות ראיות לט.א. לגבי אדם נוסף בהקשר הנשק אינה תואמת את חומר הראיות שהוצג לי. כמו כן, בדוח העתקת ט.א. שמספרו 439 (מעתיק 4 המשויך לגיא פילוסוף) - מעתיקים נלקחו משקיות אריזה שקופה. בדו"ח פעולה של ליאור שטרית מיום 4.7.22-מצוין כי בתיק שחור בו נמצא הנשק, כשפתח אותו השוטר הבחין בחפץ מכוסה בבד שחור. לאחר הסרת הבד הבחין כי מדובר בנשק מסוג קרלו. כמו כן, נמצא בתוך התיק **בשקית לבנה** ובתוכה מספר רימוני רסס. בנסיבות אלו אין לי אלא לדחות טענת הסניגור לפיה טביעות האצבע של גיא פילוסוף נמצאו בתיק של הנשק.

15. בטרם סיום אני מבקש להתייחס לטענת ההגנה לפיה כאשר קיימות ראיות נסיבתיות בלבד די בהצגת תרחיש חלופי שיש בו כדי להביא לתוצאה של כירסום בראיות. בית המשפט בפן העקרוני מסכים לטענה זו. אולם, טענה זו צריכה להיות מבוססת ראייתית. בתיק החקירה ולא ניתן לטעון אותה בעלמא, קרי תרחיש אפשרי שאינו מבוסס ראיות ועצם אמירתו מביא לכירסום בראיות המאשימה. התרחיש אותו מציעה ההגנה הוא כי מדובר במחסן שיש אליו גישה לאחרים שהם אלו ששמו את הנשק במחסן. תרחיש זה אינו מבוסס ראייתית בתיק בשום צורה. ראשית, מדובר במחסן נעול שהגישה לו נתונה למשיב, המשיב לא מסר שם מסויים שיש לו גישה למחסן אלא טען באופן כללי כי המחסן היה מושכר בעבר וכל אחד יכול לשכפל את המפתח למחסן. (הודעה 17.07.22 שעה 08:55 משורה 97 והלאה, וכן הודעה מיום 25.07.22 שעה 07:28). טענה זו אינה יכולה לבסס כירסום ראייתי בראיות נסיבתיות בהעדר מסויימות. שנית, המשיב טען בהודעתו (הודעה 12.07.22 שעה 22:47 משורה 113 והלאה). כי מדובר במחסנים פרוצים והגישה להם נתונה לכולם. בית המשפט יאמר כי טענה זו אינה מדויקת ולא הגיונית כאחד. ראשית, חוסר ההגיון של הטענה מעלה את השאלה, מדוע ישכיר המשיב מחסן ב- 1,500 ₪ שהגישה לו נתונה לכל אחד. שנית, חוסר הדיוק שבטענה, שכן על פי דו"ח הפעולה המשטרה נדרשה לפרוץ את המחסן נוכח העובדה כי הוא היה נעול ולא פרוץ לכל דכפין. שלישית, המשיב טען כי מטרת החזקת המחסן היא לצורך שמירה על בגדים להחלפה. לאחר עיון בדוחות הפעולה לא מצאתי ביסוס לטענת המשיב לפיה בתוך התיק היו בגדים בהעדר תיאור בגדים ע"י

השוטרים בדו"ח הפעולה ולכן גם טענה זו אינה יכולה לבסס כירסום בראיות בתיק החקירה. רביעית, המשיב נתן גרסה חלופית לתוכן התיק אותו קיבל בגדים מהמכבסה (הודעה 17.07.22 שעה 08:55 משורה 147 והלאה). אולם כאשר הוא נשאל לגבי הפרטים המבססים את גרסתו הוא סירב להשיב. מעבר לכך גרסתו של המשיב אינה נתמכת בהודעות של אחרים שניגבו בתיק. מכלל האמור בהעדר ביסוס ראיתי כלשהו לטענת המשיב, העדר מסויימות של הטענות, העדר הגיון של הנטען בחקירות המשיב אין לי אלא לקבוע כי המשיב לא הציג תרחיש חלופי מבוסס ראיות לפריטים שנתפסו במקום.

סוף דבר,

16. אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות הסמים המיוחסות לו בשלושת האישומים נוכח ההסכמה וכי על יסוד האמור לעיל קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו גם בעבירות הנשק המיוחסות לו באישום הראשון.

17. נוכח סוג העבירות המיוחסות למשיב, ריבוי מקרים של סחר בסמים מסוכנים, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בכמות מסחרית והחזקה ונשיאה של נשק רב הכולל תת מקלע, פצצת מרגמה וחמישה רימונים שבכוחם להמית אדם, תוך סיכון דיירי בניין ועוברי אורח ברחוב, אני קובע כי מתקיימת עילת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. בנוסף, עבירות הסמים מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים ועבירות הנשק המקימות מקימות חזקה כאמור מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, בנוכחות
הצדדים.